

Etter utvandring til sjøen vokser den fort. De fleste sjørørretene vandrer opp for å gyte første gang etter 1,5 år i sjøen. I motsetning til laks er sjørørreten mer hjemmekjær. I sjøen oppholder de fleste individene seg mindre enn 10 km fra utløpet av sin «barndoms» bekk. Med biologisk presisjon navigerer den til gyteområdet der den selv ble til. Av de kanskje 5000 ungene fra en hunn så overlever bare noen enkelte fram til gyting.

Bekkeørret, innsjørret og sjørret tilhører alle samme art (*Salmo trutta*). Farge og utseende varierer og er et resultat av arv og miljø. Artens tilpassningsevne er unik og det har skapt et stort antall klassiske ørretstammer. Både gjennom naturlig spredning og gjennom utsettinger har den etablert bestander i store deler av verden. I Norge fins den fra den minste kystbekk til høytliggende innlandsvann over hele landet. I utallige innsjøer, vann og sjøområder jakter den på sitt bytte.

Spesielt ved utløpet av bekker og elver er sjørørreten sårbar. Noen sjørørreter biter på fiskekrok. En større fare er fiskegarn. Mange blir nok fanget på denne måten selv om det ikke er tillatt å sette garn for å fiske sjørret. Minstemålet på sjørret er 35 cm. I dag er mange sjørret- og laksestammer truet av utryddelse. Unike naturverdier står på spill!

